

„Bolværkspengene opkræves i Frihavnen efter de til enhver Tid for Københavns Havns offentlige Bolværker i saa Henseende gældende Forskrifter“. Altsaa, de opkræves efter de Bestemmelser, som til enhver Tid ere gældende, og de blive fastsatte af Lovgivningsmagten vel at mærke, thi Lovgivningsmagten skal jo give sit Samtykke til en Forandring i dette Forhold, saa der er ikke Tale om, at noget som helst er bundet. Det ærede Medlem ankede over, at Staten ikke maatte give nogen som helst anden Koncession paa Københavns Havns Omraade paa en Frihavn, saalænge dette Anlæg er paa Landmandsbankens Haand. Hvis det er en Bestemmelse, der skal ankes over, kan der ankes over alt i Verden. Jeg har uægtelig fundet, at det var rigtig og billigt, at denne Bestemmelse blev optagen, naar man gaar ind paa saadanne Vilkaar, som her er Tale om. — Jeg vil endnu blot omtale et Spørgsmaal her, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, det er Toldbevogtningen, som han i Fjor anslog til en meget betydelig Sum — jeg husker ikke, hvor stor Summen var, men det er ogsaa for saa vidt ligeegyldigt; jeg sagde den Gang, at jeg havde gennem Havnevæsenet faaet et Støn om, hvad Bevogtningen vilde koste — jeg husker heller ikke, hvilken Sum det var, men det var en 20—30,000 Kr., saadan noget. Det, jeg præsenterer som Bilag her, er ikke mit Arbejde, det er Finansministerens Arbejde og bagved ham Toldvæsenets Arbejde, jeg tillader mig at præsentere, og saa længe jeg ikke faar Bevis for det modsatte, saa tror jeg Toldvæsenet bedre end jeg tror det ærede Medlem.

Med Hensyn til den østlige Mole, altsaa det tekniske i Anlægget, mente det ærede Medlem, og det ærede Medlem mente i saa Henseende at være bemyndiget til at udtale, at der var andre, der mente det samme, at der burde staa, at den burde være mindst 250 Fod bred. Det er et Forslag, som jeg tror det vil være alt andet end heldigt at vedtage, og jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at i Folketinget har man sat en Bestemmelse ind om, at det skal være saa vidt muligt et Anlæg af lige Bredde hele Vejen, og Ordføreren udtaler i Folketinget, at man med Hensyn til afvigende Anstuelser ikke vil undlade at indrømme Ministeren Bemyndigelse til at foretage mindre væsentlige Afvigelser herfra, saa vidt dette ved den endelige Fastkættelse af Anlægget maatte staaes at være det fordelagtigste. Det er ikke muligt her at vedtage aldeles bindende Bestemmelser, og at vedtage „mindst“ vilde ikke være rigtig, thi det kan meget godt stille sig saa-

ledes, at en Del af Molen slet ikke skal have den Bredde, og at en Del skal være af en større Bredde; det kommer an paa, hvorledes man til syvende og sidst ved Projektets endelige Udarbejdelse kommer til at burdere Anlægget paa Ydersiden af Molen. Jeg tror derfor ikke, det vil være heldigt at indføre den Bestemmelse i den af det ærede Medlem angivne Retning. Saa tror det ærede Medlem, at disse Bestemmelser om, at Havnen i hele sin Udstrækning skal aabnes for Driften, som jeg indrømmer i og for sig er et tvivlsomt Udtryk, kan forslaaes saaledes, at Landmandsbanken kan kræve, at den Respit, som er givet Banken med Hensyn til at kræve 300,000 Kvadratalen indlemmede, at dette kan komme ind under den Fortolkning, at Frihavnsens fuldstændige Aabning skulde først være sket, naar et Areal, som ikke i Lovforslaget er indlemmet under Frihavnen, men som under visse Eventualiteter kan blive lagt ind under Frihavnen, er indlemmet saaledes, at først naar dette Areal var inddraget, først naar Betænkningstiden var ude, skulde man være bunden til at ophæve Afgiften. En mere halsbrækkende Fortolkning har jeg ikke i lang Tid hørt. Det følger dog af sig selv, at det gælder kun Frihavnen, som den foreligger, og som den bevilges her, og ikke den Indlemmelse af private eller andre Arealer, som der i en fjern Fremtid kan være Tale om. — Det ærede Medlem mener, at § 8 bør ændres. Den Havneafgift, som her ønskes fastslaaet, vil enhver kunne se, er fastslaaet i den Tanke, at den skulde strække til til Forrentning og Afdrag af det Laan paa 8 Millioner, som Staten garanterer for Havnen. Det er Tanken, der ligger bagved, og derfor foreslaas det blandt andet ogsaa, at hele denne Afgift, som for saa vidt falder paa Frihavnen, gaar i Havnevæsenets Kasse. Her er altsaa et Punkt, hvor den gamle Havn dog vel ikke kan være prægraveret ved dette Forslag. Saa siger det ærede Medlem: den ny Havn faar en enorm Begunstigelse ved Anlægget af en Særnbane fra Frihavnen til Toldboden og fra Frihavnen til den gamle Særnbanegaard. Disse Anlæg ere, siger han, ganske uforløbne, der bliver ikke noget at føre, og man maatte meget hellere føre det med Vogn, eventuelt endogaa med Trillebør. Jeg kan henholde mig til tidligere Udtalelser, deriblandt ogsaa Udtalelser fra Medlemmer i Dag. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at undlade Særnbaneanlæg saavel mellem Frihavnen og Hovedbanegaarden som mellem Frihavnen og Toldboden. Jeg vil indrømme, at med Anlægget til Hovedbanegaarden er den naturlige Tanke